

SESSIÓ ADMINISTRATIVA

ALSINA I BOFILL (President): Inicia el seu parlament agraint l'acollida tan generosa i cordial de la vila de Perpinyà que ha prestat al Congrés el magnífic marc del Palau dels Congressos amb tota la seva organització, personal i mitjans; d'entre els quals cal destacar la senyoreta Ribière, sempre eficient i animosa, disposada a resoldre tots els problemes que s'han anat presentant. Recorda els moments d'angoixa passats esperant el camió que duia tota la documentació i els volums de Ponències per a repartir als congressistes i que estava detingut a la frontera per tràmits administratius.

Proposa que el Congrés en ple envii un missatge d'agraïment al batlle de Perpinyà.

(La proposta és aprovada amb un fort aplaudiment.)

Continuant l'expressió de l'obligat i just agraïment, pondera la inestimable i decisiva col·laboració del doctor Roquere. Gràcies a la seva aportació i presència personals i a la seva ajuda com a conseller municipal, el doctor Roquere ha fet possible que el Congrés en el seu aspecte material resultés completament reeixit.

Referint-se al contingut del Congrés, a les seves ponències i discussions, a les seves taules rodones, a les aportacions dels historiadors i dels estudiants, creu que el balanç és absolutament favorable. Però tem que el seu judici pot pecar de poc objectiu. Per això demana als presents que exposin la seva opinió —i sobretot les seves crítiques— amb tota franquesa, judicis que hauran de convertir-se en suggeriments per al millor resultat dels congressos vinents.

TRIAS I MAXENCs (Barcelona): Llegeix una nota del 8 de juliol de 1936 escrita en paper del «Casal del Metge» per la qual el Dr. Salvador Vives i Casajoana li comunica que ha estat nomenat vice-secretari de la Junta Organitzadora del Xè. Congrés. Aquest Congrés, frutat per la guerra civil, s'havia de reunir a València. «Així, doncs —diu Trias—, jo sóc l'únic supervivent de la Junta Organitzadora d'aquest Congrés que no es va poder celebrar.»

Compara els Congressos de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana amb les columnes del Partenon. «Dues dictadures varen truncar-les, el 1923 i el 1939. Ara hem de bastir l'edifici sobre noves columnes i hem de posar la bandera al damunt de tot.»

Recorda que després del Ier. Congrés de 1913, convocat per l'Acadèmia fou l'Associació General de Metges de Llengua Catalana la que va

tenir cura d'organitzar els següents fins el 1936. Pondera la participació dels estudiants que han estat els grans animadors d'aquest Congrés, i proposa que els ulteriors apleguin els metges, biòlegs i estudiants de llengua catalana. Evoca la visita a la tomba de Pompeu Fabra a Prada, «on vàrem arribar plorant i d'on vàrem sortir amb un cant de joia als llavis per animar-nos a continuar lluitant per Catalunya i per la seva llengua».

Acaba demanant que el pròxim Congrés sigui a València i un vot de censura per a ell mateix per no haver fet res a fi de reprendre els Congressos de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana.

ALSINA I BOFILL: «Amic Trias: Durant la vostra vida heu fet tantes coses a favor del nostre poble que aquest mai no us ho agrairà prou.»

BARBANY (Barcelona): Proposa que d'ara endavant aquests Congressos siguin anomenats dels Països Catalans.

ALSINA I BOFILL: No veu cap diferència entre Països Catalans i Països de Llengua Catalana. Potser la primera designació no seria avui tan unànimament acceptada com la segona que és la que ha marcat tots els Congressos reunits fins ara.

BABOT I BOIXEDA (Barcelona): Diu que la unitat cultural de tots els catalans es basa en la llengua. Aquesta, per tant, ha de passar al damunt de totes les altres consideracions.

FERRAN MARTÍNEZ (València): Proposa la creació d'unes Secretaries permanents a cadascun dels Països Catalans que treballin en el seu àmbit local per a l'organització dels futurs Congressos. Així hi hauria una més gran participació.

ALSINA I BOFILL: D'acord. De moment i per tal d'assegurar que els Congressos no s'interrompin convé que la Junta Rectora actual continuï essent-ne responsable fins que l'Acadèmia i la Societat de Biologia nomenin la del Congrés vinent.

PIJOAN DE BERISTAIN (Barcelona): Com a president del Col·legi de Metges de Barcelona i d'acord amb els presidents dels altres Col·legis catalans proposa que el Congrés següent se celebri al País Valencià o a les Illes. També fa constar la seva satisfacció pels resultats d'aquest Congrés.

ORIOL CASASSES (Barcelona): «Cal fer precisions. El Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana comprèn tots els que parlen aquesta llengua visquin o treballin dins o fora dels Països Catalans. Les qüestions de tipus estructural, sanitari, docent ens afecten igualment a totes les regions d'aquests països.» Se suma a la proposta de Pijoan a favor que sigui València la seu del Congrés vinent.

EMILI BALAGUER (València): Accepta amb entusiasme aquesta proposta a favor de València, però tem que en aquest moment —i potser també d'aquí a dos anys— l'acollida no seria prou favorable per culpa d'algun sector que podria oposar-s'hi vivament. El fracàs del Congrés podria tenir conseqüències desfavorables per a l'entesa entre el País Valencià i els altres països catalans. Tot i sabent-li greu, en aquest moment no es pot fer responsable de l'organització del Congrés el 1978.

ORIOL CASASSES (Barcelona): A través de la campanya a favor del Congrés de Cultura Catalana ha trobat a València un ample i entusiàstic ressò. «La dinàmica dels nostres països —diu— no és igual ara que dos anys enrera. Si això continua així d'aquí dos anys l'ambient pot ésser molt més favorable.» Considera que la modèstia dels valencians és un testimoni que la dictadura franquista ens ha fet molt de mal. «Però hem de reaccionar. És que el sentit de catalanitat era més viu a València el 1936 que ara? El sentiment d'integritat i de col·laboració a una tasca comuna evidentment no hi era. Ara comença d'ésser-hi.»

ROQUERE (Perpinyà): Creu que el lloc del pròxim Congrés ha d'ésser convingut amb els que han d'ésser-ne els organitzadors locals. «Quan a Vic el 1975 vaig parlar amb Alsina i Bofill esbossant el projecte del present Congrés a Perpinyà ho vaig poder acceptar perquè sabia que darrera meu hi havia una organització pública capaç d'aportar tota la col·laboració necessària. Seria molt interessant que el pròxim Congrés fos a València. Perpinyà i València són el nord i el sud dels Països Catalans.»

RAFAEL PERIS (València): «Els valencians estariem molt contents de poder oferir en aquest moment la nostra ciutat com a seu del pròxim Congrés. Però, en aquest moment comporta un gran risc. I no és modèstia sinó sentit de la responsabilitat. Potser d'aquí dos anys serà possible, però abans cal consultar molta gent i les autoritats locals i institucions.»

EMILI BALAGUER (València): «Alguna d'aquestes consultes ja han estat fetes. Com a mostra diré que la resposta de Joan Fuster fou que segurament podríem fer-ho d'aquí 10 anys.»

JORDI BALLAT (Perpinyà): Fa 4 o 5 anys va parlar amb un periodista valencià que comparà Catalunya amb un parpallol; el cos seria el Principat, les ales València i el Rosselló. «Ara com ara el que és veritablement fort és el cos; les ales faran el que podran. En el Rosselló la llengua catalana està molt malalta i nosaltres com a metges no l'hem de deixar morir.» (Aplaudiments.)

RAMON ESPASA (Barcelona): Considera que cal reconèixer l'autonomia de tots i cadascun dels Països Catalans. En aquest cas són, doncs, els valencians els que tenen la paraula. L'imperialisme cultural seria tan de-sastrós com qualsevol altre.

NOLASC ACARÍN (Barcelona): Més important que el lloc del proper Congrés són dues qüestions: a) que sigui un Congrés de professionals de la salut, b) que els temes a considerar siguin biològics o socials, vinculats o no als Països Catalans.

JOAN DOMÈNECH (Tarragona): En nom dels Col·legis de Metges de Catalunya i de les Balears ofereix tota la col·laboració per a organitzar els Congressos vinents. Amb això es fan solidaris de la voluntat dels col·legiats que els han elegit democràticament. Promet de gestionar l'adhesió del Col·legi de València.

MARTÍNEZ-NAVARRO (València): Demana que València quedi integrada

en l'organisme organitzador. Que potser el nucli comú seria l'Associació General de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana que abans existia.

ALSINA I BOFILL: Agraeix l'oferiment del Dr. Domènech.

Diu que ha quedat ben clar el desig de tots que sigui València la seu de l'onzè Congrés. Però que la decisió ha de quedar a mans dels companys valencians. Dins un terme prudencial la Junta Rectora del present Congrés proposarà a l'Acadèmia de Ciències Mèdiques i a la Societat Catalana de Biologia que convoquin el nou Congrés a la ciutat que vulgui responsabilitzar-se'n. Amb això queda ben clar que cap dels Països Catalans pot quedar al marge de les decisions perquè en la Junta Rectora tots ells hi són representats.

ASENSIO (València): Considera un problema, i no pas secundari, que l'Acadèmia, entitat organitzadora del Congrés, tingui l'àmbit reduït al Principat i a les Illes. Considera desitjable que l'Acadèmia amplii el seu radi d'actuació al País Valencià, i que es transformi en Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya, de Balears i del País Valencià. (Aplaudiments.)

ALSINA I BOFILL: «Per a l'Acadèmia no hi hauria satisfacció major que la d'arribar a comprendre tots els Països Catalans.»

Invita el Dr. Asensio a recollir adhesions dels seus companys per tal de fer una proposta concreta.

REVENTÓS-CONTI (Barcelona): Creu que la Societat Catalana de Biologia és més indicada per aplegar tots els metges, valencians inclosos. Amb això quedaria ampliada la idea exposada pel Dr. Acarín que fossin tots els estaments sanitaris els que participessin en els futurs Congressos.

CARLES BAS (Barcelona): Agraeix al Dr. Reventós, vice-president de la Societat Catalana de Biologia, l'oferiment que ha fet d'integrar en aquesta societat tots els sanitaris dels Països Catalans; però no tots els biòlegs poden sentir-se interessats pels problemes de la salut. Per tant, la Societat de Biologia no es podria fer responsable de l'organització dels Congressos.

RAMON BACARDÍ (Molins de Rei): Tornant al tema del pròxim Congrés, comunica que el febrer de 1978 la Societat Catalana de Pediatria, amb la Valenciana i la Balear celebraran la I Reunió de Pediatres de Llengua Catalana, i que el 1981 serà València el lloc de la II Reunió.

RAMIS I JOAN (Estudiant. Barcelona). Agraeix l'esforç fet per la Junta Rectora perquè els estudiants participessin activament en el Congrés. Potser, com aspecte negatiu, podria dir que en algun moment ha trobat un excés de paternalisme, com una certa discriminació. Comparteix la idea exposada pels Drs. Acarín i Reventós d'incloure en aquests Congressos altres grups de Sanitaris. Llavors el nom més adequat seria potser el de «Congrés de la Salut».

ALSINA I BOFILL: «Una de les majors satisfaccions que hem tingut els responsables d'aquest Congrés ha estat la participació nombrosa i entusiasta dels estudiants. Penso que és la primera vegada que els estudiants prenen part activa en un Congrés de biòlegs, metges o no. Davant d'ells

l'esperit i la conducta de la Junta ha estat absolutament fraternal. Al contrari de les ponències i dels ponents que han estat designats per la Junta Rectora, els estudiants han triat els seus temes i els que havien de tractar-los amb absoluta independència.

»Quant a la proposta d'estendre la convocatòria dels Congressos futurs a tots els estaments sanitaris haurà d'ésser decidit en el seu moment. Fins ara els Congressos de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana han estat convocats a través d'un prisma doctrinal i tècnic referit a biòlegs i a metges pràctics. En alguns, i especialment en aquest, s'han tractat temes de medicina social en els quals l'opinió d'altres professionals, sanitaris o no, és de gran interès. Ja han pogut veure que hi han estat cridats i que llur intervenció ha estat extraordinàriament útil. Però al meu entendre, la doctrina i la tècnica de les infermeres, llevadores i auxiliars són tan dignes i respectables com les nostres, però no són les mateixes.»

NOLASC ACARÍN (Barcelona): Demana a l'Assemblea que faci una protesta davant el President del Govern espanyol, senyor Suárez, per les declaracions fetes a la revista «Paris-Match» en les que negava la validesa de la llengua catalana per a l'expressió científica. (Aplaudiments.)

RAMIS I JOAN (Barcelona): S'hi adhereix.

RIPOLL I BORRELL (Barcelona): Felicita els estudiants per la categoria de llur participació. No està d'acord amb Acarín i Ramis-Joan sobre la necessitat de demostrar la força cultural de la nostra llengua davant el President Suárez. «No ofèn qui vol sinó qui pot. De les nostres coses ens n'hem d'ocupar nosaltres mateixos. El govern de Madrid no hauria de saber ni tan sols com s'estudia a casa nostra. És el Govern de la Generalitat l'únic que ha d'ocupar-se'n.»

ALSINA I BOFILL: «La millor resposta a Suárez és en aquests llibres de ponències del nostre Congrés. Els hi enviarem.» (Aplaudiments.)

JOSEP M.ª NOLLA (Girona): Com a president del Col·legi de Metges de Girona i personalment agraeix les atencions rebudes dels organitzadors del Congrés. Afirmarà que seguirà col·laborant amb tot entusiasme en l'organització dels futurs Congressos.

OBIOLS I VIÉ (Barcelona): En nom propi i de la Facultat de Medicina (de la qual és Degà) agraeix el nomenament de Membre d'Honor.

TRIAS I MAXENCs (Barcelona): Demana que la placa commemorativa del Ier. Congrés de Metges de Llengua Catalana torni al lloc que ocupava a l'edifici de la Facultat de Medicina.

ALSINA I BOFILL: «No havent demanat la paraula ningú més queda closa la sessió administrativa.»